[illegible] את הדבר הזה [illegible] Csak ezt az egyet rendelem én számotok-ra – így szól az Úr – hallgassatok az én szavamra, hogy Istenetek legyek, ami majd javatokra fog válni.

Éppen két esztendeje múlt annak, hogy a prófétának ezen intelmeivel bocsátottalak el, ezzel szeretett fiú, szíved legfőbb örömének [illegible] az oltár mellől a boldogság ezen útjára, melynek végpontját most e koporsó alkotja, ahol szíved tépő fájdalma ismét ajkaimra [illegible] a tanító igét: Csak ~~ezt az~~ egy forrást ismerek, mely [illegible] enyhület balzsamát nyújthatja e megrendítő napokban, Istent. [illegible] Hirsch a nagy kettő [illegible] dóról, a sokat szenvedő Jóbról beszéli a szent hagyomány, hogy a kebelét dúló fájdalmak lábarvesztére csak akkor borult a megnyugvás, midőn az ~~[illegible]~~ élet rejtélyeit, melyek a születéstől kezdve kísérik az embert, csak hitével tudta megoldani, – így az életet lezáró határkő sokkal mélyebb rejtélyt [illegible] halandó kebleinktől, és sokkal mélyebben érzett hitet vajon a fájdalom tépte szívből. Most e koporsó mely oly váratlanul, s oly nagyon is idő előtt szólította végtisztesség megadására e nagy gyülekezetet, nemcsak részvéttel fakad bennünk a körottan egyesülők iránt, hanem fájdalmat is kelt szívünkben, amiért oly korán kell sír ölébe szállnia annak, ki a legfőbb ben tudott megfelelni kötelességeinek mint hitves, mint anya, mint gyermek, mint testvér, s mint rokon. Amit a zsidók mondanak: hogy nagy fájdalom ~~[illegible]~~ [illegible] tanúságot a múltat jelző szó, teljes valójában mutatkozik a jelen esetben, amidőn az elköltözött kiváló tulajdonságait idézve, fel már csak a múltból szólhatunk: odaadó hűséggel szerető gyermeke volt a megtört, megroggyant édes anyjának, de fájdalom, csak volt; feladatának igaz magaslatán álló szerelmes hitvese volt férjének, kinek szívét facsarja a gyászos gondolat, hogy csak volt; mily érzésű s önfeláldozóan ápoló anyja volt három kis gyermekének, kiket oly hűséges szeretettel gondozott, de megrendít mindannyiunkat a szomorú való, hogy csak volt, hogy immár anya nélkül kell majd járniok az élet küzdelmes útjait. Bármely oldalról tekintsük is az elköltözöttet, az élethez fűzött minden vonatkozásából fénylő sugarak áradnak e koporsóra, melynek sötét lepléről a fényes világításban annál jobban látszik meg az élet nagy rejtélye, melyet így szeretnénk megérteni. Miért kellett már távoznod, mikor még kötelességeid oly hosszú sora állt előtted? Ki csupa szeretet voltál az életben, s kihez a szeretet számos [illegible] nemcsak a rokoni körből, hanem távolállók szívéből is, ki jóságoddal, szerénységeddel, szelíd modoroddal széles körök tiszteletét vívtad ki, s otthonodnak felvirágoztató gondozásával, egész családod becsülését érdemelted ki; ki lépted nyomán örömöket fakasztottál, miért kellett ily váratlanul a fájdalom örvényeit megnyitnod, miért kellett szíved lángjának hirtelen kialudtával oly gyászos sötétségbe borulnia a te boldog családi otthonodnak? A feltoluló fájdalmas kérdésekre csak egy választ nyerünk, a próféta szavát, melyet akkor hallottatok, midőn az elköltözött elindult a boldogság útjára, s amely éppennek fényét sugározhatja számotokra most, midőn befejezte a boldogság útját [illegible] Csak ezt az egyet rendelem számotokra, higgyetek a fájdalom háborgása Istenben enyhe szívetekkel. Aki reátok mérte ezt a váratlan s mélyen sújtó csapást, Ő nyitja meg majd az enyhület forrását is, hogy áldás fakadjon hű emlékéből az elköltözöttnek, ki örök élet nyugalmában fogja élvezni földi életének kiérdemelt jutalmát. Ez akit csillapítsa most fájdalmatokat, hogy Isten előtt megnyugvó szívvel fohászkodhassunk a távozott lélek örök nyugalmáért.

Egyersten 1904. ápr. 17.

Brandenburg Rezsőné

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven[illegible]/178